

Barta Georgina: Egy új barát

Egy nagy terem, sok szék és padok,
Úristen, csak nem egy iskolában vagyok?

Jó, tudom, volt erről szó, mégis hihetetlen,
Hogy csak úgy hirtelen ideraktak engem!

Sehol senki, vagy mégis? Igen, velem szemben
Egy zöld öreg tábla alszik mélyen, csendben.

- Nicsak - szól, mikor véget ér az álma,
- Te vagy az utódom, az interaktív tábla?

- Igen, az vagyok! - felelem én erre.
- Üdvözöllek - mondja -, ez a 8.é terme.

S elmondja, hogy ő volt itt régen a tábla,
De el kellett vonulnia nyugállományba.

Most már új otthona a terem másik vége,
Ahol néha írnak rá, de amúgy csend van és béke.

Már amikor, mert a gyerekek ugyan kicsit hangosak,
De érdeklődők, kedvesek és igen okosak.

Mikor eljött az év első tanítási napja,
S hallatszott a sok gyerek zibongó hangja,

Eléggé izgultam, de nagyon vártam,
Hogy elkezdjem munkám ebben az osztályban.

Mikor készen álltam, be is kapcsolnak,
A gyerekek örültek és vígan tapsoltak.

S én mutattam nekik sok érdekességet,
Sok-sok új dolgot, videót és képet!

S mikor láttam, ahogy érdeklődő tekintetük ragyog,
Éreztem, hogy olyan, de olyan boldog vagyok!

Délután, mikor már mindnyájan elmentek,
Szememmel a régi táblát kerestem meg.

- Milyen voltam, mondja!

- Fiam, én azt mondom, büszke vagyok arra, hogy te vagy az utódom.